

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาข้อกฎหมายการห้ามจำเลยอ้างการไม่รู้อายุของผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กขึ้นต่อสู้เพื่อให้พ้นจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 285/1
คำสำคัญ	สิทธิของจำเลย/การไม่รู้อายุของเด็ก/ความผิดเกี่ยวกับเพศ
นักศึกษา	ชัยสิทธิ์ กรณกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. เอกพงษ์ สารน้อย
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญา และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2561

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนสภาพปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของจำเลยในการต่อสู้คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ในกรณีห้ามจำเลยอ้างการไม่รู้อายุของผู้เสียหายขึ้นต่อสู้เพื่อให้พ้นจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 285/1 เนื่องจากในอดีตพบว่าจำเลยจะอ้างการไม่รู้อายุของผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กขึ้นต่อสู้เพื่อให้พ้นจากความผิด ทำให้จำเลยในหลายคดีหลุดพ้นจากความผิดไปได้

จากการศึกษาพบว่า การห้ามจำเลยอ้างการไม่รู้อายุของผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กขึ้นต่อสู้ เพื่อให้พ้นจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 285/1 นั้น เป็นการขัดกับหลักสิทธิและเสรีภาพของจำเลย และบทบัญญัติมาตราดังกล่าวเป็นการตราขึ้นมาเพื่อเพิ่มภาระและการจำกัดสิทธิของจำเลยมากเกินไป ซึ่งเป็นการขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และขัดกับหลักกฎหมายอาญาในเรื่องของโครงสร้างความรับผิดชอบทางอาญา เมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 ได้บัญญัติอายุของเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายไว้เป็นข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด ซึ่งจะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ ผู้กระทำจะต้องรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด การลงโทษผู้กระทำความผิดในฐานะความผิดเกี่ยวกับเพศของประเทศไทยไม่ได้มีลักษณะเป็นการลงโทษเชิงภาวะวิสัย กล่าวคือผู้กระทำไม่ต้องรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิด ซึ่งมีลักษณะเป็นการลงโทษโดยเด็ดขาด (Strict liability) ถึงแม้ว่าผู้กระทำความผิดจะไม่รู้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอายุก็สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ และเป็นการขัดกับทฤษฎีที่เกี่ยวกับข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลย

เป็นผู้บริสุทธิ์ (Presumption innocence) จนกว่าจะมีการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย และขัดกับปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อีกทั้งการบัญญัติเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ได้เป็นการแก้ไขปัญหาการกระทำชำเราเด็กได้อย่างจริงจัง และถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติกับเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายที่มุ่งคุ้มครองเฉพาะเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบสามปีเท่านั้น ซึ่งเด็กที่อายุกว่าสิบสามปีขึ้นไป ก็ไม่ได้รับความคุ้มครองตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว เมื่อหลักการพิจารณาคดีอาชญาศาลจะพิพากษาให้จำเลยรับผิดไม่ได้จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดโดยปราศจากเหตุอันควรสงสัย (Proof beyond a reasonable doubt)

ดังนั้น ควรมีการยกเลิกบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว และแก้ไขโดยเพิ่มเติมบทลงโทษให้มีความรุนแรงขึ้นในกรณีกระทำชำเรากับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็ก และไม่ให้ผู้กระทำความผิดในฐานนี้ได้รับการลดหย่อนโทษ อภัยโทษ และการพักโทษทั้งสิ้น รวมถึงเพิ่มมาตรการในการบำบัดรักษาผู้กระทำความผิดควบคู่กับการลงโทษไปด้วย เพื่อเป็นการปกป้องสังคมโดยรวม โดยที่ผู้กระทำความผิดจะได้ไม่กลับมาก่อทำความผิดซ้ำอีก และเป็นการข่มขู่ยับยั้งบุคคลอื่นที่คิดจะกระทำความผิดดังกล่าว

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS OF PROHIBITION OF THE DEFENDANT TO DEFEND BY REASON OF IGNORANCE OF THE AGE OF CHILD SURVIVOR FOR EXCULPATION UNDER SECTION 285/1 OF PENAL CODE
KEYWORDS	THE DEFENDANT'S RIGHT/IGNORANCE OF THE AGE OF CHILD/THE SEXUAL OFFENCE
STUDENT	CHAIYASIT KARUNKIT
THEMATIC ADVISOR	DR.EGKAPONG SARNOI
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2018

ABSTRACT

This thematic paper aims at studying background, concept, theory and nature of law enforcement pertaining to the defendant's right to defend in the sexual offence litigation in respect of a prohibition of the defendant to defend by reasoning ignorance of the age of child survivor for exculpation under section 285/1 of Penal Code. Owing to the defendant's defense by reason of ignorance of the age of child survivor in the past, the defendants in several cases were exculpatory.

The study finds that the prohibition of the defendant to defend by reasoning ignorance of the age of child survivor for exculpation under section 285/1 of Penal Code is contrary to the principle of rights and freedom of people. Provision of such section adds more burden, restricts excessively a right to the defendant, is contrary to or inconsistent with Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2017 and a criminal law principle on criminal liability structure. In taking into consideration of section 277 of Penal Code that provides the age of child survivor as a factual composition of the offence, punishment of offender in sexual offenses of Thailand is not a subjective punishment which means knowing of a factual composition of the offense is not necessary. With reference to Strict Liability principle, a punishment can be done although the alleged does not know a fact pertaining to the age. In addition, provision of such section is contrary to theory of the presumption innocence until provability of

offending against the law and also contrary to the Universal Declaration of Human Rights. Moreover, provision of such section does not solve seriously the child rape and is considered as a discrimination against the child survivor due to particular protection of the child whose age is below 13 years old. As a result, the above 13 year-child is not protected by such provision of law. As matter of law, the court must abide by the principle of criminal proceedings i.e. the court cannot adjudge conviction of the defendant until a proof beyond a reasonable doubt.

Accordingly, such provision of law should be repealed and penalty where committing the child rape should be amended as more severe. The offender in this offence must be barred from abatement, pardon and suspension of punishment. Furthermore, a rehabilitation measure should be carried out in parallel to the imposed punishment in order to protect society as a whole and prevent recurrence of such offence as well as deter other people from committing such crime.